

Motion till riksdagen 2009/10:So306

av **Jan Emanuel Johansson (s)**

Vårdgaranti

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en vårdgaranti för missbrukare.

Motivering

Som det är nu får de som mest behöver det minst möjlighet till vård. De är jobbiga. Riktiga missbrukare är nämligen jobbiga. De kommer inte i tid. De bryter överenskommelser. Men tänk er själva att vakna upp med en abstinens som är så stark att ni kan tänka er att göra i stort sett vad som helst för att stoppa den. Då är det inte så lätt att prioritera en tid med socialtjänsten.

Det är så att de som inte kommer till tiden, de som inte samarbetar och är motiverade, det är de som behöver vården mest.

Vi har en vårdgaranti i Sverige. Den gäller inte alla sjukdomar. Narkomani faller utanför. Du har en dödlig sjukdom, men vårdgarantin gäller inte för dig. Nu erbjuds du en tid. Oftast erbjuds du 12-stegsbehandling. Men nu är det så att alla inte passar på 12-steg. Det är som att gipsa högerfoten på alla som kommer in på akuten. Det är ju bra för dem som brutit just den foten, men lite sämre för de andra. Du stängs ute, och du straffas om du inte lever upp till kraven. Men hur ska du kunna leva upp till kraven?

Vi behöver en vårdgaranti som garanterar möjligheten till olika former av behandling – särskilt substitutionsbehandling vid behov. Forskningen är enig om dess överlägsenhet. Ändå används den extremt restriktivt. Och om du inte ”sköter dig” så åker du ur programmet. Har någon hört om någon som blivit av med sitt insulin för att han ”inte sköter sig”? Typ åker fast för ett brott? Typ: ”Hallå där du sockersjuka, du har fuskat med skatten, nu blir du av med insulinet. Ditt liv kommer bli skit, du kanske dör, men det borde du tänkt på. Innan.” Så fungera det nämligen för den som är narkoman och har substitutionsbehandling. Du blir av med din medicin om du tex begår ett brott eller

Fel! Okänt namn på

återfaller i missbruk. Trots att man vet att överdödligheten är skyhögt, dvs. att man riskerar klientens liv.

De som är svårast att behandla är viktigast att behandla.

Frågan vi bör ställa oss är: Vad är viktigast? Att rädda liv eller hålla fast i en narkotikapolitik som hålls uppe av ideologi och dogmatiska idéer?

I FN:s konvention om mänskliga rättigheter står att läsa att ingen får nekas bästa vård av politiska skäl. Mot detta bryter Sverige varje dag. Vårdgarantin behöver därför ses över så att den gäller alla.

Stockholm den 24 september 2009

Jan Emanuel Johansson (s)